

forgrenet Samfund, *Dansk Kvindesamfund*, der tæller henved tusend Medlemmer, og hvis Formaal er »at virke for Kvindernes almene Udvikling, for deres Uddannelse til selvstændigt Erhverv og for at forbedre deres Stilling i Familie, Samfund og Stat«. Og endelig *Kristiane Konstantin-Hansen*, en af vore første kvindelige Industridrivende, der har bidraget til at skaffe dansk Kvindearbejde Anerkendelse ogsaa udenfor Landets Grænser. Altsaa: Kvinder, som repræsenterer Kvindesag og Kvindearbejde af hvad Art tænkes kan, Aandens saavel som Haandens.

Saa sagde det ærede Medlem, at Kvinderne mere burde benytte de Rettigheder, de har, bl. a. den til at lade sig uddanne til Haandværkere. Jeg skal tillade mig at oplyse det ærede Medlem om, at denne Ret findes saa godt som kun paa Papiret; thi der ledes stadig med Lys og med Lygte — og ikke mindst af Dansk Kvindesamfund — efter Haandværksmestre, som vil tage kvindelige Lærlinge. De Par kvindelige Bogbindere og Snedkere, som nu *er* uddannede, har maattet udfolde den største Energi for at faa lært det, de har, og for Øjeblikket staa vi stille og kan ikke faa flere uddannet. Tror ikke det ærede Medlem, en Udstilling, der for en lille Tid samlede den flygtige almene Interesse om Kvinders Arbejde, kunde paavirke den offentlige Mening paa dette Punkt?

Endelig udtalte det ærede Medlem, at en Kvindeudstilling ikke var et videre »produktivt Formaal«. Ja, det kommer vel an paa, hvad man forstaar herved. Efter min Mening er det et højest produktivt Formaal at skaffe Kvinderne bedre Afsætningsvilkaar, større Marked for deres Arbejde, noget Udstillingen selvfølgelig tager Sigte paa. Og desuden, en saadan Udstilling vil for Kvinderne sige: Evners og Kræfters alleryderste Anspændelse, forøget Interesse for Arbejdet, Lejlighed til at studere og sammenligne og faa ny Indtryk og Ideer — og er det ikke i højeste Forstand et produktivt Formaal?

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2. Valgkreds (Byriel Jensen) vil jeg berolige med, at baade Vaskerkoner og Strygejomfruer med Interesse ser Udstillingen i Møde og agter at fremlægge Arbejde der.

Og endelig til det ærede Medlem for Assens (K. Berntsen) — hvis Forslag om en Garanti i Steden for en Bevilling jeg for Resten fuldkommen samstemmer med — vil jeg sige: I enhver Familie, som sidder »med Angst for det daglige Brød«, er der i al Fald en, maaske adskillige Kvinder. Mon ikke mange af dem, især af den unge Generation, kunde lære af en saadan Udstilling, om end blot det, at finde *sin* Plads i Tilværelseskampens Geled? Og endvidere: *udenfor* Familierne, blandt de enligstillede Kvinder er der ogsaa